

»En udvidelse af NATO kan efter deres mening genskabe den deling af kontinentet, der blev afskaffet efter den kolde krig. En NATO-udvidelse vil uundgåeligt skabe varig spænding mellem alliancen og Moskva, ligesom forfatterne advarer imod, at Polen og de øvrige østeuropæiske lande vil være fristet til at opføre sig dumdristigt over for Rusland.«

Her afbryder jeg citatet og minder om, at det var det, Polen gjorde i 1918-20, da Polen efter 150 års undertrykkelse fik sin selvstændighed igen, men så insisterede på, at det skulle være det gamle Storpolen, som eksisterede i 1782, der skulle genoprettes, og det førte til krig med Rusland.

Jeg tror ikke, det går sådan i dag. Jeg mener, Polen har optrådt klogt, men i polsk presse er der røster, som lægger op til en meget mere dumdristig optræden, bl.a. ledende folk, som siger, at selvfølgelig skal der udstationeres atomvåben også i Polen op mod den russiske grænse, og det ville jo være helt vanvittigt, men det er jo sådan noget, der ligger bag den udtalelse, de kommer med her.

Så skriver de videre, at »udvidelsen af NATO vil svække de reformvenlige kræfter i Rusland, styrke fascister og kommunister, der drømmer om en genfødsel af en imperialistisk russisk stormagt samt de kræfter i den russiske regering, der igen ønsker at kontrollere Ukraine. Udvidelsen vil heller ikke tage hensyn til Ruslands følelser af tab og ydmygelse som resultat af de skræmmende forandringer, der har ramt landet de seneste fem år.«

Jeg mener, det er en meget realistisk bedømmelse, og jeg synes, at man skulle lægge sig den på sinde. I øvrigt er der også en række andre ledende vestlige politikere, som f.eks. Jacques Delors, der er kommet med stærke advarsler imod den planlagte udvidelse. Hvis den bliver gennemført, så bliver situationen katastrofal, det er jeg helt overbevist om. Fru Annette Just får ingen yderligere sikkerhed for de østeuropæiske lande, tværtimod.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Til hr. Søren Søndergaard, som undrede sig over, at jeg kun taler om NATO's udvidelse, og at jeg ikke taler om noget som helst andet. Når vi taler om de baltiske lande, må jeg nu altså have lov til at svare for mig og sige til hr. Søren Søndergaard: Jeg svarede rent faktisk på det spørgsmål, der blev stillet, og det håber jeg ikke, han har noget imod.

Men så kommer hr. Gert Petersen frem med, at nu skal vi jo passe på. Vi skal i øvrigt læse vores aviser vældig godt og prøve på at tage ved lære af, hvad denne Trilaterale Kommission, denne gruppe af very important people, har sat sig ned og fundet ud af, og det kan risikere at give en varig spænding.

Jeg vil sige til hr. Gert Petersen, at det, jeg prøvede på at give udtryk for, var: Hvad siger de folk, der bor i de lande? De føler, at den varige spænding, der er i dag, kan risikere at springe i luften hvad øjeblik det skal være. De er skæpperædde for de tendenser, der faktisk er i Rusland på nuværende tidspunkt. De føler sig aldeles ikke beroliget, når forsvarsministeren i Rusland siger: Ja, men hvis det sker, hvis der sker noget, hvis I overhovedet rører på jer i Vesteuropa, så vil vi tage politiske eller andre skridt.

Det må hr. Gert Petersen jo også have læst, og derfor siger jeg ganske stille og fredeligt: Vi er nødt til at give dem, der råber om hjælp, den hjælp, de har behov for, den hjælp, de tigger og beder om, netop en sikkerhedspolitisk hjælp, en hjælp til selvhjælp; det er jo det, vi taler om. Jeg kan ikke forestille mig, hr. Gert Petersen har noget imod hjælp til selvhjælp.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det var påstanden fra fru Annette Just om, at dette ikke handlede om atomvåben. Jo, det handler i allerhøjeste grad om atomvåben. Det, som jo er sagen, er, at både NATO og Vestunionen har atomstrategier, endda aggressive atomstrategier, som går ud på at forbeholde sig retten til at slå først med atomvåben. Og denne atomstrategi vil naturligvis også omfatte de lande, som fru Annette Just forestiller sig skulle ind i NATO; f.eks. de baltiske lande ville så være omfattet af den amerikanske atomvåbenpolitik, den amerikanske atomstrategi direkte som nabo til Rusland, som jo også har en masse atomvåben.

Derfor kan fru Annette Just ikke komme uden om, at dette her handler om at genskabe den verden, vi alle sammen levede i med frygten for, at disse atomvåben skulle komme i brug, fordi stormagterne stod over for hinanden og truede hinanden med atomvåben.

Så siger fru Annette Just, at nu skal man væbne sig igen; nu skal man rykke frem, og nu skal man genskabe disse spændinger – det er jo reelt det, det handler om – i stedet for netop når vi